

Arkivnr: 2016/840-5
Saksbehandlar: Rolf Rosenlund

Saksframlegg

Saksgang

Utval for miljø og samferdsel
Fylkesutvalet

Møtedato

18.10.2017
26.10.2017

Forslag til endringar i TT-ordninga

Samandrag

Likestillings- og diskrimineringsombodet har bedt fylkeskommunane om å sjå til at regelverket for TT-ordningane ikkje hindrar individuelle vurderingar av søknader. I Hordaland vert godkjente brukarar no innplassert i grupper. Fylkesrådmannen legg fram forslag til nytt reglement der det vert lagt opp til at alle brukarane har lik kvote. I tillegg er det gjort andre endringar i reglementet som fremjar likehandsaming av alle brukarane samt vil gje ei meir effektiv og rasjonell sakshandsaming. Forslaget til nytt reglement må på høyring hjå kommunane og brukarorganisasjonane/fylkeskommunale råd. Fylkesrådmannen kjem attende med ny sak etter høyringa.

Økonomi: Det vert ikkje gjort framlegg om endringar i høve vedteke budsjett.

Klima: Ingen effekt.

Folkehelse: Ålment er dette vidareføring av eit godt folkehelseiltak.

Regional planstrategi: Ingen effekt.

Forslag til innstilling

Fylkesutvalet godkjenner at forslaget til nytt reglement vert sendt på høyring til kommunane og aktuelle brukarorganisasjonar og fylkeskommunale råd.

Rune Haugsdal
fylkesrådmann

Håkon Rasmussen
fylkesdirektør samferdsel

Saksframlegget er godkjent elektronisk og har derfor inga underskrift.

Vedlegg

1 Forskrift om Transportordninga for funksjonshemma i Hordaland

Vedlegg: Forslag til ny føresegn om Transportordninga for funksjonshemma i Hordaland.

Retningslinjer for Transportordninga for funksjonshemma i Hordaland

Fylkesrådmannen, 03.10.2017

Innleiing

Personar som er busette i Hordaland og som på grunn av sjukdom eller funksjonshemming ikkje kan nytta det ordinære kollektivtilbodet, kan få eit transporttilbod gjennom ordninga med tilrettelagt transport for funksjonshemma (TT-ordninga). TT-ordninga vart etablert i 1988 og fylkeskommunane får statleg tilskot til ordninga gjennom rammetilskotet. Fylkeskommunane står nokså fritt til å organisera TT-ordninga innan eige fylke. Dei einiskilde fylkeskommunane organiserer difor transportordninga på ulik måte og med variabel ressursinnsats.

Fylkeskommunane sitt ansvar for TT-ordninga følgjer av ansvaret for kollektivtransport. I motsetning til folketrygda sine stønadsordningar er ordninga ikkje rettighetsbasert. TT-ordninga i Hordaland er regulert i eigne retningsliner vedteke av fylkestinget 17. juli 2004 (vedlegg).

Bakgrunnen for saka

Likestillings- og diskrimineringsnemnda har etter ein klage på vedtak om godkjenning som TT-brukar i Akershus, konkludert med at fylkeskommunen har handla i strid med *Diskriminerings- og tilgjengelighetsloven* ved at klagaren ikkje har fått vurdert søknaden sin individuelt. Likestillings- og diskrimineringsombodet har etter dette tilskriva alle fylkeskommunane og bedt om at ein ser på om gjeldande praksis i fylkeskommunane utelukkjer individuelle vurderingar, og deretter eventuelt endrar praksisen.

Akershus fylkeskommune har etter dette endra reglementet for å tilpassa seg pålegget frå ombodet. I Hordaland er det ikkje individuelle behovsvurderingar. Dei godkjente brukarane vert plassert i grupper som t.d. over/under 67 år, rullestolbrukarar, blinde, og vert tildelt like kvotar utan omsyn til individuelle behov. I samsvar med ynskje frå Likestillings- og diskrimineringsombodet vert det gjennom denne saka lagt opp til å endra retningslinene slik at dei ikkje er i konflikt med *Diskriminerings- og tilgjengelighetsloven*.

Sakshandsaminga på TT-området er forholdsvis ressurskrevande. I samband med at ein står føre skifte av leverandør for sakshandsamarsystemet høver, det å sjå på endringar i retningslinene og i sakshandsamingsrutinar for å få til meir effektiv sakshandsaming.

Transportordninga i Hordaland – omfang og ytingar

Transportordninga har eit budsjett på 49,6 mill kr i 2017. Posten dekkar to ytingar; fritidsreiseordninga med 13.586 brukarar (01.07.2017) og arbeidsreiseordninga med 178 brukarar. Fritidsreiseordninga sin del av budsjettet er på 38 mill kr i 2017.

I fritidsreiseordninga vert det tildelt brukarkvotar som varierar etter funksjonshemming og alder. Blinde/sterkt svaksynte og rullestolbrukarar er såkalla tunge-/prioriterte brukarar. I tillegg er personar i terminal fase prioriterte. Andre personar som på grunn av sjukdom eller funksjonshemming ikkje er i stand til å nytta offentleg kommunikasjon vert og godkjent som brukarar.

Alle godkjente TT-brukarar får eit elektronisk TT-kort som dei kan nytta som betalingsmiddel i drosjar. TT-kortet vert fylt på to gonger pr. år. TT-brukarane kan til ei kvar tid kontrollera saldoen på TT-kortet, både gjennom kontofontenesta og på heimesidene våre.

Det er 2.788 blinde/sterkt svaksynte/rullestolbrukarar (21%), og 10.798 andre brukarar (79%) med i TT-ordninga. Av brukarane har 6.944 livsvarig godkjenning. Dei har fått livsvarig godkjenning på grunn av alder (over 80 år), eller funksjonshemming eller sjukdom der det ikkje er utsikter til lækjing. Brukarane fordeler seg slik:

- Blinde/sterkt svaksynte 747
- Manuell rullestol 946
- Elektrisk rullestol 1.095
- Under 67 år 1.934
- Over 67 år 8.864
- Avstandstillegg 573

Ein ser av dette at den dominerande gruppa er personar over 67 år som har ulike diagnoser som ofte er knytt til aldring.

Kvotane og vilkåra er som følgjer:

- Blinde/sterkt svaksynte og rullestolbrukarar kr 7.500
- Rullestolbrukarar med elektrisk rullestol kr 9.500
- Ordinære brukarar under 67 år kr 5.500
- Ordinære brukarar over 67 år kr 4.500
- Gifte eller sambuarar som begge er med i transportordninga får 25% reduksjon i kvoten.
- Når det er bil i husstanden vert kvoten redusert med 25%.
- Desse to unntaka gjeld ikkje tunge brukarar.
- Brukarar som bur meir enn 20 km frå næraste servicesenter (post/butikk o.a.) får eit tillegg på kr 1.000.
- Ein må minst vera 9 år for å bli godkjent som brukar.
- Ved varig godkjenning etter fylte 80 år får ein livsvarig godkjenning. Det same gjeld dersom ein har ei funksjonshemming/sjukdom som ikkje kan lækjast, t.d. når ein er i terminal fase.
- Brukarar som flyttar på institusjon eller som har fått støtte til bil gjennom folketrygda misser brukargodkjenninga. Dette gjeld ikkje blinde/sterkt svaksynte og rullestolbrukarar.

Talet på brukarar har vore stabilt dei siste åra. I følgje retningslinene kan inntil 3,4% av innbyggjarane i fylket vera med i transportordninga. Med 520.000 innbyggjarar i fylket (01.01.2017) kan det vera inntil 17.680 brukarar i ordninga. Det inneber at 77% av brukartaket er utnytta.

SSB si folketalsframskriving syner 559.761 innbyggjarar i 2025 og 624.835 i 2040. Med tilsvarande utnytting som i dag medfører det at TT-ordninga vil ha 14.634 brukarar i 2025 og 16.357 brukarar i 2040. Det inneber at talet på brukarar framleis vil vera under det maksimale brukartaket som er gjeldande i dag.

Fleire tilhøve påverkar utnyttingsgraden av kvotane. Gjennomsnittleg levealder og talet på innbyggjarar over 67 år aukar, men samstundes vert det utvikla nye medisinar og behandlingsformer som kan utjamna auken i levealder.

Nogjeldande organisering

Godkjenning av nye brukarar og fornying av godkjenning finn stad etter søknad med eigen- og legeerklæring. Søknaden skal sendast til heimkommunen bortsett frå i Bergen der fylkeskommunen handsamar søknadane.

Ein av legane i ei legemnd på 5 personar vurderer søknaden. Ved positiv tilråding frå legemnda fattar kommunen/fylkeskommunen godkjenningsvedtak. Eit eventuelt avslag på søknaden kan pålagast til den fylkeskommunale klagemnda. Fylkeskommunen har all sakshandsaming ved avslag og klage.

Godkjenninga gjeld for 2 år (mellombels) eller 4 år. Når godkjenningsperioden går mot slutten må det søkjast på nytt. Unnataket er dei som har fått livsvarig godkjenning.

Gjennomsnittleg turkostnad

For å få ei oversikt over kor mange turar ein kan få ut av dei tildelte kvotane, er det gjort uttrekk frå eit representativt utval på 3 % av brukarane for å få oversikt over gjennomsnittleg turkostnad.

Etter fråtrekk av eigenandel og mva. er gjennomsnittleg turkostnad og talet på turar som følgjer:

Kategori	Gjennomsnittleg turkostnad	Gjennomsnitt tal turar per år
Blind/sterkt svaksynt	Kr 222	33,8
Manuell rullestol	Kr 263	28,5
Elektrisk rullestol	Kr 360	26,8
Ordinære brukarar over 67 år	Kr 171	26,3
Ordinære brukarar under 67 år	Kr 171	32,1

Saksgongen

I saka vil fylkesrådmannen koma med forslag til endringar i retningslinene. Retningslinene er å sjå på som ei føresegn, og i fylgje forvaltningslova §37 skal interessentar og brukargrupper få høve til uttala seg før retningslinene/føresegna vert endra. Forslaget til nye retningslinjer/føresegn vert difor å senda på høyring til aktuelle høyringsinstansar.

Etter høyringsrunden vert det lagt fram ny sak med forslag til endringar i retningslinene/føresegna.

Vurdering av alternative modellar for kvotetildeling

For å imøtekoma Likestillings og diskrimineringsombodet er det sett på ulike modellar for tildeling av brukarkvotet. I vurderingane er det lagt vekt på at det ikkje skal finna stad diskriminering av den einskilde brukar. Eitt av alternativa vil vera å føreta ei individuell vurdering av transportbehovet for den einskilde søkjar. Andre alternativ er å gje dei fleste brukarane same kvote. Fylgjande alternativ har vore til vurdering.

Alt 1. Lik grunnkvote til alle brukarane

Nogjeldande kategorisering av tunge brukarar med høgare kvote går ut. Alle brukarane får i staden, med nokre unntak, lik kvote. Då vert alle brukarar handsama likt uavhengig av individuelle behov, og ein vil ikkje kunna hevda at ein vert diskriminert i forhold til andre brukarar. Det bør likevel opnast for at rullestolbrukarar med elektrisk rullestol får ein utvida kvote pga vesentleg høgare transportkostnader enn andre brukarar med manuell rullestol. Ein del brukarar vil gjennomgåande ha eit mindre behov for kvote enn det store fleirtalet av brukarar. Det gjeld brukarar som har fått tilskot til bil gjennom folketrygda eller som disponerar eigen bil. Ved å setja kvoten til desse gruppene til 50% av basiskvoten så vil ein kunne fordela ein større kvote til alle brukarane. I gjeldande retningslinjer vert kvoten for gifte/sambuande og for dei som har bil i husstanden redusert med 25%. Kvotereduksjonen omfattar ikkje tunge brukarar. Brukarar som flytter på institusjon misser godkjenninga. Dette gjeld ikkje tunge brukarar.

Fleirtalet av brukarane vil med denne modellen få auka kvote, medan dei prioriterte brukarane som i dag har høgare kvote enn ordinære brukarar får redusert kvote.

Dette alternativet må sjåast i samanheng med staten si tilskotsordning til tunge brukarar (blinde/sterkt svaksynte/rullestolbrukarar). Denne ordninga hadde si fyrste løyving i 2012. Då fekk tre fylkeskommunar ekstra statleg løyving. Seinare er løyvingane auka, og frå 1. juli 2017 er 7 fylkeskommunar med i ordninga. Hovudpremisset for å koma med i ordninga er at dei tunge brukarane skal vera sikra 200 reiser per år. Hordaland fylkeskommune har søkt om midlar når det har vore opna for det, utan å få tilslag på søknaden. Dette kan ha samanheng med at tilskotstrongen er stor for å kunna gje dei tunge brukarane i Hordaland, og andre folkerike fylke, 200 turar per år.

Når staten har starta ein prosess som skal sikra at tunge brukarar får 200 turar per år, må ein kunna leggja til grunn at ein vil fullføra det løpet ein har starta på, og å løyva nok midlar slik at alle fylkeskommunane kjem med i ordninga innan rimeleg tid. Dei tunge brukarane vil då få ein vesentleg høgare kvote enn det fylkeskommunen er i stand til å tilby.

Alt 2. Prioritering av brukarar etter funksjonsgrad eller transportbehov.

Den einskilde TT-brukar er ulik, både kva gjeld funksjonsgrad og transportbehov. Å differensiera midlane mellom brukarane på bakgrunn av den einskilde sin funksjonsgrad eller transportbehov, vil krevja individuelle og skjønsmessige vurderingar. Kravet til likebehandling gjer at denne typen vurderingar vil krevja auka sakshandsaming, då søknadane vert meir detaljerte og det vert større behov for dokumentasjon.

Ei løysing som skal ta omsyn til den einskilde brukar sitt reisebehov må baserast på søkjaren sine egne opplysningar om reisebehovet. Ulempen er at det medfører fordeling av midlane ut frå subjektive syn. Det er vidare uheldig om fylkeskommunen skal rangera kva type behov som skal gje grunnlag for auka kvote.

Transportordninga har relativt låge kvotar, frå kr 3.375 til kr 9.500 per år, og det tilseier at ein må ha eit regelverk som avgrensar dei individuelle vurderingane og administrasjonen det medfører.

Alt 3. Prioritering av yngre brukarar

I Hordaland er det differensiering av brukarkvotane ved fylte 67 år. Kvoten for ordinær brukar vert då redusert frå kr 5.500 til kr 4.500. Tunge brukarar får ikkje reduksjon i kvoten. Fleire av dei andre fylkeskommunane har og eit kvoteskilje ved 67 år. Ein har ikkje noko fagleg haldepunkt for å hevda at ein brukar får eit vesentleg redusert behov for fritidsreiser ved fylte 67 år. Det er individuelt for den einskilde brukar når reiseaktiviteten vert redusert og til slutt stoppar opp, og det kan difor stillast spørsmål om det er rett å setja eit kvoteskilje ved 67 år.

Det kan hevdast at «yngre» brukarar har eit større behov for transporttenester enn eldre brukarar, og at dei har andre typar reisemål. Bakgrunnen for dette synspunktet er at «yngre» brukarar har eit større aktivitetsnivå enn eldre gjennom større deltaking i fritids- og foreningsaktivitetar. Her vil det for det fyrste vera vanskeleg å definera grensa mellom eldre og yngre brukarar og det vil vera store individuelle ulikskapar som ein ikkje vil greia å fanga opp.

Vidareføring av ei aldersdifferensiert TT-ordning vil gje ei ulik handsaming av eldre og yngre brukarar. Ulik handsaming er tillate når det ligg føre sakleg grunn for det. Det har vore føreteke juridiske vurderingar av dette i andre fylke, og konklusjonen er at det bør liggja føre sterke argument som er underbygd av emperi dersom ein skal innføra slike ordningar. Det vart vurdert som tvilsomt om det ligg føre slike saklege grunnar til å handsama grupper ulikt innan TT-ordninga.

Andre endringsforslag

Nedre aldersgrense for å få godkjenning

Nogjeldande nedre aldersgrense er 9 år i Hordaland. I 2015 hadde 6 av 19 fylkeskommunar ingen aldersgrense, og 9 av dei resterande fylkeskommunane hadde frå 10 år og opp til 14 år. Grunngevinga for å setja ei aldersgrense er at ein må sjå det i samanheng med når funksjonsfriske born reiser med kollektivtransport åleine.

Ein kan hevda at skuleborn må reisa med skulebuss frå dei tek til i skulen. Dette er likevel ei anna type reise der reisestrekningen ligg fast og der det i dei fleste høva er ein eigen buss. Det er og vanleg praksis i skuleskyssforvaltninga i Hordaland at ein ikkje pålegg bussbyte i Bergen (det er stort sett her det er aktuelt) før elevane tek til i 5. klasse, dvs i 10-11 års alderen.

Nedre aldersgrense for å få livsvarig godkjenning

Nogjeldande nedre aldersgrense for å få livsvarig godkjenning er 80 år. Nye søkjarar eller brukarar som søkjer om fornya godkjenning etter fylte 80 år får livsvarig godkjenning. Den fylkeskommunale legenemnda meiner at denne grensa kan flyttast opp til 85 år, og grunnjev det med at nye medisinar og behandlingmetodar kan få eldre personar ut av ein sjukdomstilstand. Saka har og vore teke opp med eldrerådet i fylkeskommunen, og dei sluttar opp om å auka nedre aldersgrense.

Bortfall av godkjenning når ein flytter på institusjon

I fylgje retningslinene i Hordaland misser ein godkjenning når ein flytter på institusjon. Dette gjeld ikkje tunge brukarar. Fylkeseldrerådet har tilskrive samferdselsavdelinga om dette, der dei dei går imot at institusjonsbuarar misser godkjenninga. Eldrerådet meiner at dette er aktivitetshemmande og diskriminerande ovanfor denne gruppa, og ber om lik handsaming med andre grupper.

Full kvote når gifte/sambuande er med i TT-ordninga

I gjeldande retningsliner får gifte/sambuande par redusert kvoten med 25% når begge er godkjente TT-brukarar. Bakgrunnen for at dette vart innført er at ein vurderte det slik at par ofte reiser i lag og kan difor utnytta kvarandre sine kvotar. Vår vurdering er no at den einskilde brukar må sjåast på som eit uavhengig individ med eigne behov uavhengig av sosial status. Slik retningslinene vert praktisert i dag fangar ein heller ikkje opp alle som er i sambuarskap. Ved å ta vekk denne regelen vil ein likebehandla gifte/sambuande med andre brukarar.

Endring av sakshandsamarutinane

Søknader om å bli godkjent som TT-brukarar vert handsama av samferdselsavdelinga for busette i Bergen kommune, og som utgjer om lag halvparten av søkjarmassen, og den einskilde kommune for søkjarar som er busette utanom Bergen. Søknadane vert så sendt til legenemnda. Når legenemnda har positiv tilråding på søknaden fattar samferdselsavdelinga/kommunen vedtak. Når det er negativ tilråding på søknaden, vert den sendt til samferdselsavdelinga som fattar avslagsvedtak, og eventuelt handsamar klage.

Kvaliteten på sakshandsaminga i kommunane varierar, noko som kan ha samanheng med at store kommunar har mange søknader i løpet av eit år, og dermed medarbeidarar som arbeidar regelmessig med desse oppgåvene, medan mindre kommunar har få søknader i løpet av eit år og arbeidar dermed skjeldnare med TT-søknader. Sakshandsamarane på samferdselsavdeling må difor ofte rettleia kommunane i sakshandsaminga. Denne organiseringa av TT-ordninga medfører og at det i fylket under eitt er mange personar som har tilgong til fortrulege helseopplysningar, noko som er prinsippielt uheldig.

Det skal anskaffast nytt sakshandsamingssystem frå mai 2018. Konkurransesgrunnlag vert sendt ut i løpet av hausten 2017. Det kompliserar systemet at ein må ha sakshandsaming og tilgong til systemet i alle kommunane i fylket. Det kan ekskludera potensielle leverandørar.

Ut frå ei totalvurdering bør all sakshandsaming av søknader finna stad i fylkeskommunen. Alle kommunane vert då handsama likt, og ein vil truleg få ei meir effektiv og sikker sakshandsaming og kun ein stad som brukarar og søkjarar skal retta seg til.

For å unngå auka ressursbruk i fylkeskommunen ved sentralisering av sakshandsaminga kan godkjenningsperioden aukast frå 4 til 5 år. I tillegg kan det innførast meir automatiserte søknads- og godkjenningsrutinar i samband med innkjøp av nytt sakshandsamingssystem. I den grad ein kan ta i bruk digitaliserte løysingar i sakshandsaminga, så vil det bli vurdert.

Grunnstønad til transport

Gjennom folketrygda kan funksjonshemma og personar med sjukdom få grunnstønad til m.a. transport. Grunnstønaden er inndelt i 6 satsar frå kr 8.040 til kr 40.152 per år. Minstesatsen er etter dette kr 670 per mnd. For å få grunnstønad må dei samla ekstrakostnadane vera på minst kr 670 per mnd. Grunnstønaden skal dekkja meirkostnadar som søkjaren har til eit vidt spekter av utgifter. I nøgjdande reglement er det ikkje lagt opp til trekk i brukarkvoten når ein har grunnstønad. I forslaget til føresegn er det lagt opp til at brukarkvoten vert halvert når ein får grunnstønad til transport. På den måten vil dei brukarane som ikkje har fått grunnstønad til transport få ein høgare kvote å reisa for gjennom TT-ordninga.

Stønad til kjøp av bil gjennom folketrygda

I gjeldande reglement heiter det at personar som har fått stønad til kjøp av bil gjennom folketrygda berre vert godkjent som brukarar dersom dei er tunge brukarar. I forslag til føresegn er dette endra til at dei som

har fått stønad til kjøp av bil får halv brukarkvot. Med denne endringa legg ein i større grad opp til lik handsaming av alle brukarane.

Disponering av eigen bil

I gjeldande reglement heiter det at brukarar med tilgong til eigen bil i husstanden får redusert kvoten med 25%. For å sikra individuell handsaming av den einskilde brukar er dette punktet endra i forslag til føresegn til at søkjarar med eigen bil får halv brukarkvot.

Tabell over ytingar og reglar i gjeldande reglement og forslag til nytt reglement

Yting/reglar	Gjeldande reglement	Nytt reglement/føresegn
Kvot for blinde/sterkt svaksynte og rullestolbrukarar	Kr 7.500	Kr 5.800*
Kvot for rullestolbrukarar med elektrisk rullestol	Kr 9.500	Kr 6.380*
Kvot for ordinære brukarar over 67 år.	Kr 4.500	Kr 5.800*
Kvot for ordinære brukarar under 67 år.	Kr 5.500	Kr 5.800*
Gifte eller sambuarar som begge er med i transportordninga.	25% redusert kvot	Får full kvot
Når det er bil i husstanden	25% redusert kvot	
Når ein disponerar eigen bil	25% redusert kvot	50% redusert kvot
Bur meir enn 20 km frå næraste servicesenter	Kvot + kr 1.000	Kvot + kr 1.000
Minstealder for å bli godkjent brukar	9 år	10 år
Minstealder for å få livsvarig godkjenning	80 år	85 år
Brukar flytter på institusjon	Misser godkjenninga (gjeld kun ordinære brukarar)	Opprettheld godkjenninga
Får stønad til bil gjennom folketrygda	Personar som får støtte til bil gjennom folketrygda vert ikkje godkjent som TT-brukar med mindre ein tilhøyrer gruppa tunge brukarar	Alle som får stønad til bil gjennom folketrygda kan bli godkjent som TT-brukar med halv brukarkvot
Får grunnstønad til transport	-	50% redusert kvot

*Satsane kan verta endra etter budsjetthandsaminga

Årleg fastsetjing av brukarkvotar gjennom budsjettvedtaket

I no gjeldande reglement, som er godkjent av fylkesutvalet, er brukarkvotane fastlagte. Dette gjev liten fleksibilitet i forhold til budsjett og økonomiske rårer. Det vil vera meir tenleg at kvotane vert fastlagt i samband med det årlege budsjettvedtaket, slik t.d. takstnivå og rabattordningar i kollektivtrafikken vert gjort. Ein står då friare til å regulera kvotane frå år til år alt etter kva det er økonomisk rom for.

TT-ordninga i Sogn og Fjordane

Ettersom Hordaland og Sogn og Fjordane etter planen skal gå saman i eitt fylke, vert det kort gjort greie for korleis TT-ordninga er lagt opp der. Sogn og Fjordane har om lag 3.479 godkjente brukarar og eit årsbudsjett på 6,0 mill kr, dvs ein gjennomsnittleg kvot på kr 1.724 per brukar. TT-ordninga er i dag organisert slik at kommunane får tildelt midlar av fylkeskommunen ut frå innbyggjartalet (kr 54 per innbyggjar), der kvar innbyggjar tel likt. Kommunane har ansvar for å godkjenna brukarar og tildela kvotar. Kommunane er pålagt å ha ei godkjeningsnemnd. Det er opp til kommunane å avgjera kor stor kvot den einskilde brukar skal få. Alle kommunane nyttar same kortsystemet for oppgjer i drosjen. Når året er ute går unyttta midlar tilbake til kommunane, og det finn stad ei avrekning mellom kommune og fylkeskommune.

I 2017 var Sogn og Fjordane ein av fylkeskommunane som fekk tildelt ekstra statlege midlar til tunge brukarar. Fylkeskommunen fekk 6,2 mill kr til 2. halvår 2017. Med 430 tunge brukarar vert det ei gjennomsnittleg tilleggsøyving på kr 14.418 per brukar gjeldande for 2. halvår 2017.

Fylkesrådmannen sine kommentarar

Fylkesrådmannen har ikkje funne ein tenleg modell som fullt ut fylgjer opp Likestillingsombodet sitt ynskje; at det skal gjerast ei individuell vurdering av transportbehovet for den einskilde søkjar. Ettersom dette gjeld fritidsreiser, ville ei slik individuell vurdering måtte byggja på opplysningar frå søkjarane om deira ynskje og behov. Fylkesrådmannen kan ikkje tilrå at ein byggjer sakshandsaming av tilskotsordningar på eit slikt grunnlag.

Framlegget frå fylkesrådmannen går ut på å velja modellalternativ 1. Det inneber at midlane vert fordelt likt mellom brukarane, med unntak av brukarar som er godkjent for elektrisk rullestol. Bakgrunnen for dette er at ein då får lik handsaming av alle søkjarar og kan forenkla sakshandsaminga. Prioritering ut frå funksjonsgrad og transportbehov vil kreve skjønsmessige og individuelle vurderingar som vil medføra auka administrasjon og utfordringar med å likebehandla søkarar. Fylkesrådmannen ser dette som lite tenleg ut frå at det er mange brukarar som får tildelt relativt låge kvotar.

Denne modellen vil gje som resultat at alle brukarane får endra kvote. Dei tunge brukarane vil få redusert kvote, dette utgjer 21% av brukarane. Dei ordinære brukarane får auka kvote, og dette utgjer 79 % av brukarane.

Dersom ein legg til grunn same utnyttingsgrad som i 2016 og uendra budsjettråme, vil grunnkvoten i 2018 verta kr 5.800. For at brukarar med elektrisk rullestol skal få same tal turar som brukarar med manuell rullestol er forslaget at kvoten vert auka med 10% i forhold til grunnkvoten.

Fylkesrådmannen har merka seg at staten frå 2012 har hatt ei tilskotsordning som fylkeskommunane kan søkja midlar frå, og som har som føremål å sikra at tunge brukarane får 200 turar per år. Fylkesrådmannen legg til grunn at staten aukar løyvingane til denne ordninga slik at alle fylkeskommunane får ta del i den. I lys av dette, vil det vera tenleg å etablera ei TT-ordning der alle brukarane i utgangspunktet har lik brukarkvote.

I forslaget til ny reglement er det gjort fleire endringar. Hovudpremissen for dei fleste endringane er at den einskilde søkjar skal verta vurdert som sjølvstendig individ så lenge ein er godkjent brukar. Det inneber at det vert sett vekk frå sosial status, funksjonshemming, alder og bustatus ved tildeling av brukarkvote.

I forslaget til nytt reglement har fylkesrådmannen auka nedre aldersgrense for å få godkjenning til 10 år, og øvre aldersgrense for å få livsvarig godkjenning til 85 år. Vidare rår fylkesrådmannen til at aldersdifferensiering av kvoten fell vekk, og at no gjeldande ordning med redusert kvote når ektefeller eller sambuarar er med i ordninga fell vekk. Dette er ein lekk i likebehandlinga av alle brukarane. Når ein flytter på institusjon misser dei ordinære brukarane i dag godkjenninga, medan dei tunge brukarane opprettheld den. I fylkesrådmannen sitt forslag til nytt reglement vil alle kunna ha godkjenninga livet ut. Også dette er ein lekk i likebehandlinga av brukarane, og i tillegg vil dette tiltaket gje vesentleg mindre administrativt arbeid og liggja betre til rette for meir automatisert sakshandsaming. Fylkesrådmannen legg vidare opp til at ein får 50% reduksjon i kvoten når ein disponerar eigen bil.

I forslag til endringar er det og lagt opp til å samla all sakshandsaming hjå fylkeskommunen. No har fylkeskommunen all sakshandsaming for søkjarar i Bergen kommune, medan resten av kommunane tek imot søknader og føretekn godkjenning. Avslag på søknader og klagesaker vert handsama av fylkeskommunen også for desse kommunane. Fylkesrådmannen ser fleire føremuner med å ta all sakshandsaming i eigen regi; alle kommunane vert handsama likt, ein får meir rasjonell og lik sakshandsaming og ein treng ikkje involvera sakshandsamarar over heile fylket i desse sakene. I

endringsforslaget ligg det og inne å auka godkjeningsperioden frå 4 til 5 år. Dette vil redusera sakshandsaminga og vera ein føremun for brukarane.

Fylkesrådmannen rår til at vedlagte forslag til nytt reglement vert sendt ut på høyring til kommunane og brukarorganisasjonane og til dei fylkeskommunale råda. Etter at høyringsfristen er ute vil ein koma attende med oppsummering av høyringane og forslag til ny føresegn.